10/09/2020

Η ίδρυση της Μονής Κύκκου

/ Ιερές Μονές

Η ίδρυση της Μονής Κύκκου ανάγεται στους χρόνους του βυζαντινού αυτοκράτορα Αλέξιου Κομνηνού (1081-1118), ο οποίος την περιέβαλε με την προστασία του και μερίμνησε για τη μεταφορά σε αυτήν της Αγίας Εικόνας της Παναγίας της Κυκκώτισσας, έργο κατά παράδοση του Ευαγγελιστή Λουκά.

Όπως διασώθηκε στα παλαιά χειρόγραφα της Μονής, η ίδρυσή της συνδέεται άμεσα με τον Όσιο Ησαΐα, ο οποίος ασκήτευε στα τέλη του 11ου αιώνα στα βουνά της Μαραθάσας.

Εκεί τον συνάντησε ο διοικητής του νησιού, Μανουήλ Βουτομίτης, όταν σε κάποια

από τις κυνηγετικές του εξορμήσεις έχασε τον προσανατολισμό του και περιπλανήθηκε στα πυκνά δάση της περιοχής. Στις ερωτήσεις του, όμως, ο ερημίτης, «όστις απέφευγε τον κόσμο και τα εν κόσμω», δεν έδωσε καμια απάντηση, με αποτέλεσμα ο βυζαντινός άρχοντας να τον κακοποιήσει.

Όταν δε κατάφερε να βρει τελικά τον δρόμο του και να φτάσει στη Λευκωσία ασθένησε βαριά, γεγονός που απέδωσε στον τρόπο συμπεριφοράς του έναντι του γέροντα μοναχού.

Για τον λόγο αυτό ζήτησε τη θεία συγχώρεση και υποσχέθηκε στην προσευχή του ότι, αν επανέβρισκε την υγεία του, θα αναζητούσε τον Ησαΐα για να ζητήσει τη συγνώμη του. Στο μεταξύ, ο άγιος εκείνος ασκητής είδε στον ύπνο του τη Θεοτόκο, που τον προέτρεψε να ζητήσει τη βοήθεια του Βουτομίτη για να μεταφερθεί στο νησί η Αγία Εικόνα, που φυλασσόταν στο αυτοκρατορικό παλάτι. Αυτό λοιπόν ζήτησε από τον άρχοντα, όταν ο τελευταίος αποθεραπεύτηκε και μετέβη στα βουνά του Κύκκου για να τον συναντήσει.

Ο Βουτομίτης ήταν βέβαιος ότι το αίτημα του γέροντα μοναχού ήταν αδύνατο να υλοποιηθεί, αφού ο αυτοκράτορας δεν θα δεχόταν για κανένα λόγο να αποστερηθεί τον πλέον πολύτιμο από τους θησαυρούς του.

Εντούτοις, τον παρέλαβε μαζί του και ανεχώρησαν για την Κωνσταντινούπολη, όπου, όμως, δεν κατόρθωσαν να συναντήσουν τον αυτοκράτορα. Γι’ αυτό, όταν παρήλθε κάποιο χρονικό διάστημα, παρήγγειλε σε αγιογράφο δύο εικόνες, τις

οποίες έδωσε στον Ησαΐα, μαζί με αρκετά χρήματα, προτρέποντάς τον να επιστρέψει στα βουνά του Κύκκου και να ανεγείρει ναό αφιερωμένο στην Αγία Τριάδα, όπως και έγινε.

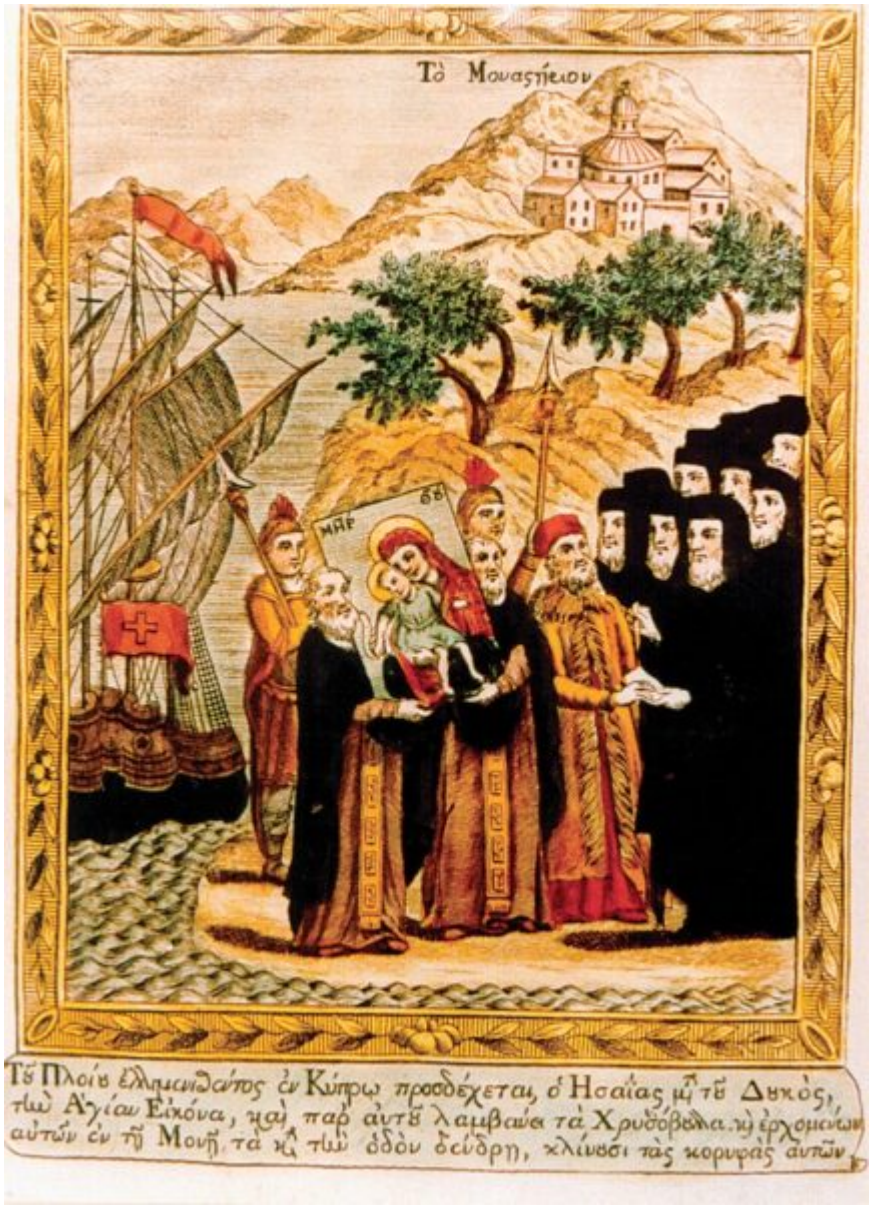

Ο ίδιος δε παρέμεινε στην Κωνσταντινούπολη και ανέμενε την κατάλληλη στιγμή για να συναντήσει τον αυτοκράτορα, η οποία του δόθηκε με θαυμαστό τρόπο.

Την εποχή εκείνη αρρώστησε βαριά η μονάκριβη θυγατέρα του Αλέξιου Κομνηνού, από την ίδια ασθένεια που είχε προσβάλει και τον Βουτομίτη, οπότε ο τελευταίος παρουσιάσθηκε μπροστά στον αυτοκράτορα και του αφηγήθηκε τα σχε

τικά με τη θαυμαστή αποθεραπεία του και την επιθυμία της Θεοτόκου να μεταφερθεί η Αγία Εικόνα της στην Κύπρο.

Ο αυτοκράτορας υποσχέθηκε τότε να ενεργήσει κατά τη θέληση της Θεοτόκου και

προσευχήθηκε θερμά για τη θυγατέρα του, που τις αμέσως επόμενες ημέρες άρχισε σιγά – σιγά να αποθεραπεύεται. Ωστόσο, στη συνέχεια λησμόνησε την υπόσχεση του, προφανώς γιατί δεν ήθελε να αποχωριστεί την Αγία Εικόνα.

Αργότερα, όμως, όταν προσβλήθηκε και αυτός από την ίδια ασθένεια συνειδητοποίησε ότι δεν μπορούσε να ενεργήσει διαφορετικά. Αλλά και πάλιν δεν ήθελε να στερηθεί την Αγία Εικόνα, γι’ αυτό και κάλεσε κάποιον αγιογράφο για να ζωγραφίσει παρόμοια εικόνα για να στείλει στην Κύπρο, κρατώντας την πρωτότυπη στο παλάτι.

Το βράδυ, όμως, εμφανίσθηκε η Θεοτόκος στον ύπνο του και τον προέτρεψε να στείλει το πρωτότυπο και να κρατήσει ο ίδιος το αντίγραφο. Έντρομος τότε έδωσε αμέσως οδηγίες για να ετοιμαστεί αποστολή για τη μεταφορά της στην Κύπρο με το βασιλικό πλοίο και την ανέγερση Μονής αφιερωμένης στη Θεοτόκο για τη διαφύλαξή της.

Ανέθεσε δε την ηγουμενία της σε άξιο και ευλαβή Ιερομόναχο, τον οποίο εφοδίασε με τα αναγκαία χρυσόβουλλα και τα απαραίτητα χρήματα.

Οι κάτοικοι του νησιού παρέλαβαν την Αγία Εικόνα με μεγάλη χαρά και τη μετέφεραν στα βουνά του Κύκκου, όπου εγκαταβίωνε ο μοναχός Ησαΐας. Σύμφωνα δε με τη λαϊκή παράδοση, τα πεύκα από όπου διήλθε έσκυβαν για να την προσκυνήσουν, ενώ κοχύλια βγήκαν με θαυμαστό τρόπο από τη θάλασσα και τη συνόδευσαν καθόλη στην πορεία της.

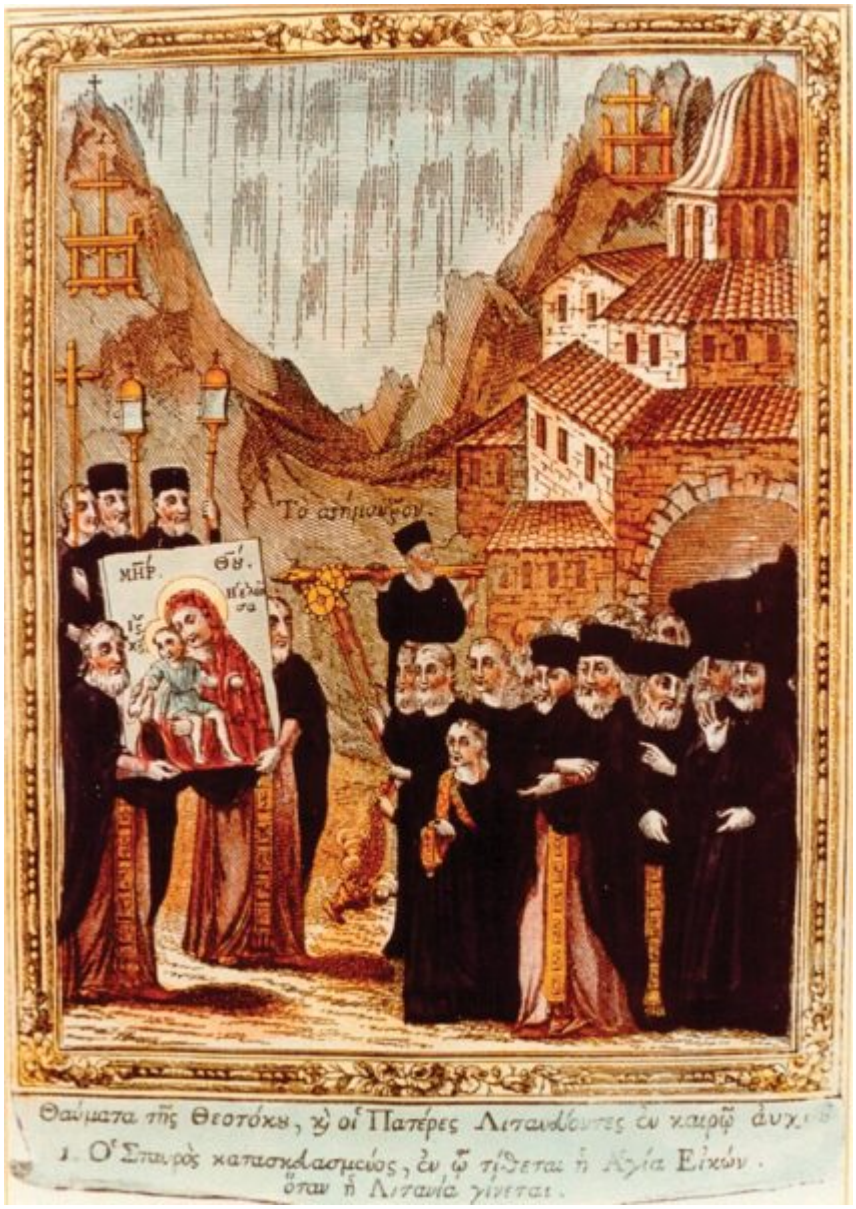

Η Μονή αποκλήθηκε έκτοτε Βασιλική, γιατί ιδρύθηκε με προσωπική οικονομική συμβολή του αυτοκράτορα Αλέξιου Κομνηνού και Σταυροπηγιακή, επειδή στα θεμέλιά της τοποθετήθηκε σταυρός, γεγονός που της δίδει το δικαίωμα να αυτοδιοικείται, μέσα στα πλαίσια βέβαια του συνόλου της Εκκλησίας της Κύπρου.

Η δε θαυματουργή Αγία Εικόνα διαφυλάχθηκε έκτοτε στη Μονή, που αποτέλεσε για τον λόγο αυτό το σημαντικότερο παγκύπριο προσκύνημα και ένα από τα πλέον φημισμένα στον ορθόδοξο κόσμο.